

DANIEL FERNÁNDEZ GONZÁLEZ. Secretari General Adjunt del Grup del PSOE al Congrés

«El PSC fa que municipalisme i catalanisme formin part del govern d'Espanya»

Coincideix amb José Montilla que el PSC ha vist reforçada la seva presència en el govern espanyol i destaca que el municipalisme és una senya d'identitat dels ministres catalans. Recorda que Montilla, Clos, Chacón i Corbacho tenen «una forta experiència» en els ajuntaments.

ANNA SERRANO / Barcelona

EL PUNT, 21.04.08

–José Montilla assegura que el PSC surt reforçat del nou govern espanyol. En què es tradueix això, tenint en compte que es mantenen dos ministeris?

–«El PSC surt reforçat en primer lloc perquè l'orientació del govern, allò que vol fer, és coherent amb les necessitats i els compromisos que tenim amb el poble de Catalunya; per tant, el reforçament és amb les polítiques. També perquè la presència de Carme Chacón com a ministra de Defensa, amb un rang de ministeri d'Estat, i la del Celestino Corbacho com a ministre de Treball i Immigració en termes d'especial rellevància per al nostre país encara enforteixen més aquesta posició del socialisme català.»

–L'objectiu era més presència en el segon nivell d'administració?

–«Hi ha una presència rellevant, alguns noms ja són coneguts, en aquest segon nivell de l'administració. Nosaltres, però, tenim molt clar que, igual que el ministre de Treball i Immigració ha de treballar pel conjunt de l'Estat, el que ens interessa és que tots els ministres, catalans o no,

estiguin compromesos en la seva acció de govern amb les necessitats i amb els compromisos que tenim a Catalunya. Més important que l'origen és que l'acció de govern sigui coherent amb el que el poble de Catalunya ha votat.»

-Hi ha veus que han criticat que Defensa és un ministeri que, territorialment, per a Catalunya no aporta res...

-«Ho trobo sorprenent perquè penso que la seguretat, com a valor, el fet de poder viure en pau, poder intervenir en el món per garantir-la... són coses que interessin, i molt, als catalans. Hem de recordar, per exemple, que en l'oposició a la participació en la guerra de l'Iraq, la societat catalana va tenir un paper cabdal. Aquells que minimitzen el fet que una ministra de Defensa sigui catalana és que tenen una visió molt limitada i errònia dels interessos dels catalans. Tampoc són capaços de valorar que, després de molts temps, torna a haver-hi un català -catalana en aquest cas- en un ministeri de màxim rang com és Defensa.»

-S'esperaven els comentaris masclistes, entre els quals els de Berlusconi?

-«Són manifestacions amb un punt d'irracionalitat. Voldria remarcar que són molt minoritàries. Han fet molt soroll, però representen una minoria en el país perquè la immensa majoria, fins i tot més enllà de la divisió esquerra-dreta, ha tingut una resposta positiva i han viscut amb normalitat un govern que aposta per la igualtat entre homes i dones, i que tradueix l'aposta en més dones que homes en el govern, ministeris per treballar per la igualtat i amb la tria, per primera vegada a Espanya, d'una dona com a ministra de Defensa.»

-Els ha sorprès el nomenament de Corbacho?

-«No, ell mateix deia que era a les travesses. L'elecció d'una persona de la capacitat i de la potència política de Celestino Corbacho i amb la seva experiència municipalista sobre el terreny per a un tema tan rellevant com és Treball i Immigració és, sens dubte, un encert del president de govern. Una vegada més els socialistes catalans ens podem sentir orgullosos d'aportar al govern d'Espanya responsables polítics que vénen amb una forta experiència municipal. Tots els ministres del PSC en els governs Zapatero han passat per una experiència municipal: Montilla, Clos, Corbacho i Chacón. És una senya d'identitat. Podem dir que els ministres del PSC no únicament fan possible que el catalanisme formi part del govern d'Espanya, sinó que també són els que fan possible que el municipalisme formi part del govern d'Espanya. Igual que és cert que el catalanisme progressista governa a Espanya a través del PSC, també ho és que, també a través del PSC, el municipalisme té un paper rellevant en el govern d'Espanya.»

-La permanència de Magdalena Álvarez és una victòria dels socialistes andalusos?

-«Aquesta és una batalla que no ha existit. Si la ministra continua en el càrrec és perquè el president del govern ha decidit que era la millor opció. Fem un plantejament molt pràctic i útil per a Catalunya. El que volem és que la ministra, en aquesta nova etapa, tiri endavant els compromisos del conjunt del govern amb Catalunya. Parlo del traspàs de rodalies, del canvi de model de gestió de l'aeroport del Prat, de l'aplicació rigorosa de l'acord d'infraestructures signat entre Pedro Solbes i Antoni Castells. És el que hauria de fer qualsevol ministre de Foment del govern presidit per Rodríguez Zapatero i és també el que volem de la nova ministra».

-L'experiència no augura dificultats?

-«Treballarem perquè hi hagi diàleg i acord que faci possible que aquests compromisos es facin realitat. Això és independent de la persona que ocupi aquesta responsabilitat.»

-La mà estesa de Zapatero al PP en el debat d'investidura es pot entendre com un acostament entre els dos grans partits, en perjudici dels nacionalistes?

-«Després d'una legislatura molt crispada, i el PP hi va tenir un paper primordial, hi ha una voluntat majoritària en el poble espanyol i en el poble català d'intentar construir una legislatura en un clima més assossegat. El que és lògic és que els grans temes que són de país siguin acordats entre els grans partits polítics, sense excloure –i això Zapatero ho va deixar molt clar en el debat– la resta de partits polítics amb representació parlamentària. Per tant, si del que estem parlant és d'un oferiment de Zapatero d'acords d'estat en temes com ara la lluita contra el terrorisme, la renovació dels òrgans constitucionals, la reforma de la justícia i la presidència espanyola de la UE, nosaltres diríem que aquesta oferta és absolutament lògica, i que el que és il·lògic és que sobre aquests temes no hi hagi un acord al més ampli possible. En el debat es va veure ben clar que el PP defensava que aquests acords es facin exclouent la resta de partits polítics i, en canvi, el govern socialista apostava per acords que, evidentment, tinguessin com a protagonista al primer partit de l'oposició, però sumant-hi la resta de forces polítiques. De la mateixa manera que veiem lògic que a Catalunya pactin els grans partits, també és lògic que a Espanya també ho facin, entre grans partits, sense excloure la resta de forces.»

- I en vista de la reacció del PP amb el tema de la sequera a Catalunya, ho veuen possible?

-«Volem ser optimistes. Creiem que el país necessita un clima més ampli de diàleg, d'acord i consens per tirar endavant els grans reptes que té plantejats. És cert que el PP ha de demostrar que canvia d'estratègia, i no únicament de cares, i també és cert que els primers passos que ha fet respecte al problema de la sequera a l'àrea metropolitana de Barcelona no van en la bona direcció.»

-Els preocupen els gestos de Zapatero amb CiU i la seva voluntat de col·laborar?

-«Al contrari, creiem que l'estratègia de Rodríguez Zapatero d'intentar trobar acords amb la majoria dels grups parlamentaris, ja que no tenim una majoria absoluta al Congrés inclou, evidentment, el grup de CiU, i el PSC també treballarà perquè hi hagi acord, diàleg, consens amb la federació. És el que ha passat en la legislatura passada; una part important de l'agenda legislativa en matèria econòmica la vam pactar amb CiU, a més amb un paper rellevant del PSC.»

-Duran i Lleida no descarta tenir ministres de CiU abans que acabi la legislatura. Ho veu possible?

-«El veritable límit del que pot fer CiU a Madrid són les mateixes contradiccions de CiU. Perquè hi conviuen dos projectes enfrontats, un de catalanista moderat que es vol implicar en el projecte espanyol, que és el que representa el senyor Duran, i un de sobiranista neoliberal, que més aviat vol portar Convergència cap a una radicalització. Aquesta contradicció s'ha de superar, suposo, a curt termini.»

-Quin serà el paper dels 25 diputats del PSC en la negociació del finançament?

-«La negociació es farà de govern a govern. En tot cas, els diputats del PSC treballaran perquè hi hagi un bon acord a Catalunya que ens permeti sortir d'un mal finançament que el senyor Mas va pactar amb el senyor Rato com a definitiu. Ara no és definitiu gràcies a l'Estatut i hem d'aprofitar per millorar-lo substancialment.»

-Però ERC els atorga un plus de responsabilitat després del 9-M...

-«Tenim responsabilitat perquè el poble de Catalunya ens ha donat una confiança que no ha donat a altres. I aquesta confiança l'hem de posar al servei dels objectius de Catalunya i també reforçant el paper negociador del govern de Catalunya. Això no vol dir que el nostre paper sigui la recerca del dissens, perquè l'única manera d'avançar serà acordar. La força que ens ha donat el poble de Catalunya l'hem d'utilitzar per buscar un bon acord, no per arribar a un mal acord, ni al desacord.»

-El conseller Castells creu que la veu del PSC queda diluïda a Madrid i aposta, de nou, pel grup propi. Ho veu possible?

-«Al PSC ens voten majoritàriament per governar Espanya d'una determinada manera, amb una orientació de progrés social i econòmic, i defensar els interessos de Catalunya. L'important són les polítiques, no com ens organitzem parlamentàriament. És cert que tenim el convenciment que jugar un paper clau dins del grup majoritari és una bona manera de defensar els interessos de Catalunya.»

-El descarta?

-«No descartem res, però creiem que estant en una posició central en el govern i en el grup parlamentari socialista ho hem d'aprofitar per complir

els compromisos que tenim amb Catalunya. És la millor manera de ser fidels a aquests compromisos.»

-Castells ha criticat que no se'ls ha sentit la veu en el debat d'investidura. Tenen la sensació que es valora més la seva feina a Madrid que a Catalunya?

-«Crec que els ciutadans la valoren bé, perquè el resultat electoral ha estat molt clar. Una altra cosa és que la distància, potser, fa que es perdin determinats matisos o determinada feina, però no treballem per tenir un reconeixement públic de la nostra feina, sinó perquè tenim uns compromisos que hem de complir.»

-Quin és el full de ruta per a la legislatura?

-«Pensem que ha de ser la consolidació dels avenços socials i l'aplicació de l'Estatut. Els nostres esforços aniran adreçats a aquests dos objectius. Es donen en un context econòmic menys favorable. Això fa que alhora hàgim de resoldre-ho, el consell de ministres ja va començar divendres, amb mesures més conjunturals per intentar que aquesta situació de desacceleració econòmica duri com menys temps millor. La legislatura anterior va ser la de l'aprovació de l'Estatut i la de l'aprovació de les lleis, i aquesta ha de ser la de l'aplicació tant de les lleis socials com de l'Estatut»

- Veu possible que el finançament estigui el 9 d'agost?

-«Tenim una data que fixa l'Estatut i el que hem de fer és complir-la. No tenim una posició dogmàtica respecte a això, però el que és lògic és respectar-la. Ja s'han començat a fer els primers passos. El conseller Castells treballa perquè un cop el govern d'Espanya estigui col·locat, es pugui començar a fer la feina tant a Catalunya com Espanya.»

-La sequera ha fet aflorar, de nou, les diferències entre els dos governs...

-«L'important és que hi hagi una diagnosi compartida, en el sentit que s'havia de donar una resposta a la possibilitat que hi hagués manca d'aigua a la tardor i que al final hi ha hagut una resposta compartida. És cert que entremig hi ha hagut diagnòstics diferents i s'han fet propostes diferents, però és lògic, són dos governs que no necessàriament han d'estar d'acord en tot el que es planteja. El que demana la gent és que, a través del diàleg i l'acord, arribis a solucions positives. La sequera és un bon exemple. Al final, els dos governs han trobat la solució i l'aplicaran, malgrat que segurament ho faran havent d'aguantar una posició molt dura del PP a molts territoris, ja que ha tornat a fer amb aquest problema un discurs anti-català i demagògic. En la defensa d'aquesta solució també tenim al nostre costat els socialistes de València, de Múrcia, de Castella-la Manxa..., i això ho hem de tenir en compte.»

-I els d'Aragó?

-«Penso que sí. He sentit declaracions que en una situació d'emergència s'han de trobar les solucions perquè no passi el que és irremeiable. Una altra cosa és que, evidentment, ells també han de ser coherents amb el que estableix el seu estatut d'autonomia i l'han de tenir en compte a l'hora de prendre decisions. Crec que la solidaritat, no dels socialistes d'Aragó, sinó del conjunt del poble d'Aragó amb els ciutadans de Barcelona, també en aquest tema serà total».

-A les portes del congrés del PSC, Castells també ha demanat que es mantingui el pes de la tradició catalanista en el PSC...

-«El discurs de les dues ànimes del PSC és una mica antic. Crec que al

PSC hi ha una única ànima que és catalanista, socialista i federalista, i que la immensa majoria dels afiliats del PSC, que es van afiliar molts anys després, la majoria, de la fundació, participa d'aquest projecte comú. Una ànima que evidentment que té matisos, perquè si no no seria tan plural i diversa i no tindria el paper tan rellevant que té en la societat catalana ni el suport tan rellevant que té en la societat catalana. I en els propers mesos el que hem de fer és aprofundir en el nostre projecte i garantir que aquesta pluralitat i aquests matisos continuïn vius, perquè és el que ens dóna força.»